

Aquest any, l'Ateneu Terrassenc ha decidit atorgar el guardó de sòcia d'honor a l'escriptora Sílvia Alcàntara i Ribolleda.

Quan parlem de Sílvia Alcàntara, de seguida associem el nom a les novel·les "Olor de Colònia", "La casa cantonera", "Els dies sense glòria" i "Cèlia Palau", novel·les que molts de nosaltres hem llegit.

La Sílvia va néixer a Puig-Reig, al Berguedà i als sis mesos d'edat es va traslladar amb la seva família a la colònia tèxtil Can Vidal. Allà hi va ser feliç, fins que es va adonar de les limitacions per aprendre. La seva tenacitat la va portar a treballar durant el dia i a estudiar a les nits. Estudiar comerç li va permetre treballar a les oficines de la fàbrica fins que, amb vint anys, va venir a viure a Terrassa, on tenia familiars.

A Terrassa va iniciar una nova etapa de la seva vida. A la ciutat de les xemeneies va treballar, es va casar, va tenir fills i va muntar una botiga de queviures al barri de Can Palet, on vivien. La seva passió per aprendre, estudiar, llegir i escriure l'han fet com és ara, una gran escriptora.

L'interès per la llengua catalana, la seva llengua, la va portar a estudiar-la i mentre l'aprenia va començar a escriure. Va compondre narracions, algunes premiades en diversos certàmens locals. Aquests petits èxits la van esperonar a continuar amb l'escriptura.

Tant és així que als anys 90 va decidir que era el moment de conèixer a fons i dominar les tècniques d'escriptura en llengua catalana, i durant tres anys va estudiar a l'Aula de Lletres, que més tard es va traslladar a l'Ateneu Barcelonès. Allà va començar a escriure novel·les i l'any 2009 va aconseguir publicar la seva primera obra literària, "Olor de colònia", malgrat que era la tercera novel·la que escrivia.

La novel·la "Olor de colònia" va guanyar tres premis, el Premi Qwerty BTV i el Premi Regió7 de Cultura l'any 2009, i el Premi de Novel·la Joaquim Amat-Piniella l'any 2010.

Actualment, "Olor de colònia" també s'ha fet en versió teatral a càrrec de Toni Cabré.

El seu èxit va fer que en poc temps publicqués una segona novel·la, “La casa cantonera”. El seu nom començava a ressonar amb força en el panorama cultural i literari, sobretot a Terrassa. Un any després de l’adaptació per a la televisió de l’obra “Olor de colònia”, en format de mini sèrie, la Sílvia va ser escollida Terrassenca de l’Any. Era l’any 2013.

La seva actitud personal davant la vida, davant la cultura i la llengua catalana és un valor indiscutible que s’afegeix a la seva capacitat i qualitat literària. La Sílvia comparteix aquests valors juntament amb tot el que ha après en els tallers literaris que imparteix a la Biblioteca Central de Terrassa i a l’Ateneu Terrassenc i també a l’associació cultural “Un munt de mots” que ella va fundar i que encara avui hi participa en les trobades que es fan un dissabte de cada mes, també a l’Ateneu Terrassenc.

No hi ha dubte que per tot el que la Sílvia transmet i aporta com a persona, escriptora i sòcia de l’Ateneu Terrassenc, té molt merescut el reconeixement i el guardó que avui li fem entrega.

Enhorabona!